

Mart Smeets: **Nostalgie**, paperback 288 pagina's, ISBN 9789462970540, Uitgeverij de Kring, € 14,95.

Een lezenswaardig, soms emotioneel boek over het bijzondere sportjaar 2016. Mart beschrijft de Olympische Spelen boeiend; hij maakte ze van dichtbij mee als verslaggever van de NOS.

Uiteraard basketbal, de winst van Sanne Wevers bij het turnen, de emoties van Daphne Schippers en de reacties van het thuisland hierop. Ziggo vraagt hem daarna verslag te doen van het EK Honkbal in Nederland. Hij werkt voor het eerst samen met zoon Tjerk en dochter Nynke, die beiden op hoog niveau de sport bedreven hebben. Door hun enthousiasme wordt de finale door 100.00 mensen bekeken en dat voor zo'n kleine sport (25.000 leden). De twee hoofdmoten worden aangevuld met losse belevenissen, deels al als column in het Haarlems Dagblad verschenen. (AB)

Johanna Goyvaerts & Barbara Serulus, **Heerlijk Antwerpen**, paperback 240 pagina's, ISBN 9789461431615, Uitgeverij Good Cook, € 19,95

De gids nodigt uit om verder te gaan lezen en niet alleen te bladeren. Het is geïllustreerd met foto's en ook de gebruikte kleuren zijn fris. Het uit eten gaan in de stad Antwerpen

wordt besproken aan de hand van de wijken. Winkels, traiteurs en vele gelegenheden om eten te kopen komen aan bod. Dit voor elk moment van de dag, avond en nacht. Diverse internationale keukens worden onder de loep genomen en voorzien van luchtig, maar wel kritisch commentaar! Enkele aantrekkelijke adressen net buiten de stad worden ook genoemd. Al lezend ontstaat er een nieuwsgierigheid naar al dit lekkers en de gids nodigt zeker uit een weekendje Antwerpen, spoedig, te gaan plannen. (EBB)

Lawrence Weinstein & John A. Adam: **Rekenen op een bierviltje**, paperback 208 pagina's, ISBN 9789085715634, Veen Media, € 19,99.

Rekenmachines zijn een ramp als je goed wilt leren rekenen. Het uit je hoofd leren van tafels zoals vroeger is veel beter. Maar een rekenmachine of die tafels van vermenigvuldiging

heb je niet nodig voor dit boek. Logisch denken en wat simpele feitenkennis volstaat. Eigenlijk zou er voor de basisschool een versie met eenvoudige voorbeelden moeten komen, die ook op de PABO verplicht lesmateriaal wordt. Wist u dat de gemiddelde snelheid van uw auto maar 25 km per uur is, als u alle kosten (en de tijd nodig om dat geld te verdienen), meerekent. Conclusie je kunt beter gaan fietsen. De voorbeelden gaan van atomaire grootte tot vele lichtjaren. De 150 miljoen kilometer tot aan de zon is een gemiddelde. Ook heel leuk voor niet-rekenaars. (JVJ)

Patricia D. Cornwell, **Chaos**, paperback, 416 pagina's, ISBN:9789024574742, Uitgeverij Luitingh-Sijthoff, € 19,95

Chaos is de 24e thriller met patholoog anotoom Kay Scarpetta. Niet het beste verhaal in de reeks, maar de schrijfster weet de lezer vast te houden met een raadselachtig verhaal rond gedichten die Scarpetta ont-

vangt van ene Tailend Charlie. Deze gedichten lijken verband te houden met een mysterieuze dood van een jonge vrouw die overlijdt tijdens een fietstochtje langs de Bostonse rivier de Charles. Scarpetta concludeert al snel dat het hier niet om een natuurlijke dood gaat. Als er dan ook nog familieleden van Scarpetta worden bedreigt is voor haar de maat vol. Op heldhaftige wijze gaat zij de strijd aan met haar aartsvijandin. Lukt het haar Carrie Grethen te overmeesteren?. (RW)

Het fonds is er, maak er gebruik van

EEN INTERVIEW MET RIA MARTINIDESZ OVER HET FONDS VOOR VERPLEEGKUNDIGEN.

Het adres van Ria Martinidesz is moeilijk te vinden in het Breed, ook wel Plan van Gool genaamd. Ik moet bij de Blauwe tunnel zijn. Met de tunnels worden de traverses tussen de verschillende flatgebouwen bedoeld, die allemaal een verschillende kleur hebben. En dan die naamgeving van de straten! Bovenover, Benedenlangs, Het laagt, gebouw a,b,of c, het is allemaal erg verwarrend.

Maar eindelijk zitten we dan tegenover elkaar in het knusse appartement dat Ria Martinidesz bewoont in het veel geprezen, maar ook verguisde Plan van Gool in Amsterdam Noord.

Geprezen omdat architect Van Gool er destijds, in de zestiger jaren, perfect in was geslaagd een revolutionaire oplossing te vinden om een groot aantal woningen te situeren op een relatief kleine oppervlakte met behoud van de natuurlijke omgeving en met een maximum aan privacy voor de bewoners. Verguisd omdat het langzaam verpauperde. Door de renovatie van het project, vanaf 2010, heeft het plan voor een groot deel zijn aantrekkelijkheid herwonnen.

Maar we zitten hier niet om over woningbouw te praten, maar wel over het Fonds voor Verpleegkundigen. Wat doet het fonds, wie kan er gebruik van maken, wanneer is het fonds opgericht en waarom? Kortom: om meer bekendheid te geven aan het fonds. Bij wie kan je dan beter te rade gaan, dan bij een gebruiker van het fonds. Het is bewonderenswaardig dat mevrouw Martinidesz bereid is gebleken om over haar situatie te vertellen.

"Nou zo bewonderenswaardig is dat niet hoor", zegt ze als dit ter sprake komt. "Het fonds is er, dus dan moet je er ook gebruik van maken. Als je aan de voorwaarden voldoet tenminste. Ten slotte maken ook veel mensen gebruik van huursubsidie. Dat vindt niemand vreemd. Waarom zou je hier dan terughoudend over zijn. Ik heb het er wel eens over met

vriendinnen. Die beginnen dan allerlei bezwaren op te noemen. Ze vinden het een vorm van bedelen. Maar dan leg ik uit dat het fonds speciaal voor hen bedoeld is en dat het helemaal geen vorm van bedelen is. Zo heb ik al minstens vijf nieuwe mensen voor het fonds geworven."

Wie kunnen er een beroep doen op het fonds

Dan is natuurlijk een voor de hand liggende vraag 'Wat doet het fonds precies en wie komen in aanmerking?'

Mevrouw Martinidesz: "Het fonds is na de tweede wereldoorlog opgericht om verpleegkundigen te helpen die vaak nog in behoeftige omstandigheden verkeerden. Het fonds heette toen ook anders. Tegenwoordig worden niet alleen verpleegkundigen geholpen, maar ook ziekenverzoekers. Het gaat vaak om mensen die arbeidsongeschikt zijn geworden en rond moeten komen van een uitkering of van de AOW met een klein pensioen. Je kan een beroep op het fonds doen, als je voor een grote uitgave staat, zoals de aankoop van een computer of de vervanging van een wasmachine. In zo'n geval zorgt het fonds voor de betaling. Het fonds geeft geen contant geld. De rekening gaat naar het fonds en die betaalt het. Wel zo verstandig, want dan weet het fonds zeker dat het geld besteed

AUTEUR:
ROELOF JAN MULDER

“
Het fonds is er, dus dan moet je er ook gebruik van maken.
”

wordt aan het doel waarvoor het is aangevraagd. Om voor een bijdrage in aanmerking te komen, moet je voldoen aan een aantal voorwaarden. Eén van de belangrijkste is de bovengrens van het inkomen. Dat wordt gecontroleerd aan de hand van je belastingaangifte. Ik ben erg blij met de hulp die ik heb gekregen.”

RIA MARTINIDESZ

Nachthoofd in het Binnengasthuis

Ze kijkt de kamer rond. “Kijk die vloerbedekking heeft het fonds betaald en die stoeltjes zijn ook nieuw. Je moet weten dat dit hele flatgebouw is gerenoveerd en toen moest er ook wat gedaan worden aan het interieur.” Ria Martinidesz is inmiddels 80 jaar. Ze heeft haar hele leven in de zorg gewerkt.

Na een korte periode op kantoor ging ze op eenentwintigjarige leeftijd naar de eerste school voor verpleegkundigen in het Radboud UMC te Nijmegen. Voor de kraamaantekening ging ze vervolgens naar het Wilhelminaziekenhuis in Amsterdam. Daarna kwam ze terecht in het Binnengasthuis in Amsterdam, één van de oudste ziekenhuizen van de stad, waar ze onder andere nachthoofd werd. “Toen het Binnengasthuis fuseerde met het Wilhelmina ziekenhuis en later met het AMC heb ik nog een aantal jaren bij het AMC gewerkt tot ik afgekeurd werd vanwege een hernia. Dat is een kwaal die bij veel verpleegkundigen in die tijd voorkwam. Vooral te wijten aan het tillen van patiënten. Tegenwoordig hebben ze die klachten veel minder, omdat ziekenhuizen nu beschikken over veel betere en verstelbare bedden. Wel jammer overigens dat we met het Binnengasthuis moesten verhuizen. Het ziekenhuis lag midden in de stad, gezellig om met de pauze even de stad in

“
We hebben het goed in dit land. Het wordt tijd dat iedereen zich dat eens realiseert.”

te gaan. Maar het was ook wel erg verouderd.”

In de WAO met een hernia

Door de hernia belandde Martinidesz in de WAO. Ze heeft nog wel twee jaar om het weekend een paar dagen in een verpleeghuis vlakbij gewerkt, maar dat bleek toch te zwaar. De verpleeghuiszorg staat op dit moment erg in de belangstelling.

Hoe kijkt zij daar tegenaan? “Het meeste wat opvalt”, zegt ze, “is dat de mensen die daar werken heel hard moeten werken. Er is een personeelstekort en bovendien zouden er eigenlijk veel meer gediplomeerde verpleegkundigen moeten werken omdat veel mensen in zo’n tehuis behoorlijk zorgbehoevend zijn. Het probleem is dat verpleegkundigen dat over het algemeen niet zien zitten. Die werken veel liever in het ziekenhuis of in de wijkverpleging. Ik heb grote bewondering voor mensen die het werk in een verpleeghuis doen want het is bepaald niet eenvoudig.”

Getrouwd met een Hongaarse vluchteling

We praten ook over politiek en de tegenwoordige tijd. En over haar merkwaardige achternaam. “Die is van mijn overleden man. Hij was een Hongaarse vluchteling. Ik heb hem in 1964 op straat ontmoet. Ik moest ergens op een woonboot zijn en ik kon het adres niet vinden. Hij stond daar met zijn auto. Ik heb hem de weg gevraagd en we kwamen aan de praat. Ik vond hem meteen al leuk. We zijn een paar keer uit geweest en uiteindelijk getrouwd. In 1991 kreeg hij echter helaas een beroerte (CVA) en raakte daardoor halfzijdig verlamd. Ik heb hem negen jaar verpleegd. Na zijn overlijden in 2000 hebben we hem met een paar goede vrienden

bijgezet in het familiegraf in Budapest. Ik ga daar elk jaar nog een paar dagen naar toe om het graf te verzorgen. Een keer werd die reis door het Fonds gefinancierd en daar ben ik ze heel dankbaar voor. Ook voor de betrokkenheid. Ze komen bijvoorbeeld eens per jaar met z’n tweeën op bezoek om te horen en te zien hoe het met je gaat. Dat vind ik echt geweldig.”

Ze is nog steeds erg actief. Houdt van naar concerten gaan, organiseert voor een groep van zes vriendinnen en twee vrienden de zondagochtendconcerten in het concertgebouw, is lid van een bridgevereniging, gaat naar musea, kortom haar leven is rijk gevuld. Maar er is één ding waar ze zich druk om maakt: “Dat de mensen tegenwoordig zo ontevreden zijn. De mensen klagen teveel, daar word ik echt een beetje ziek van. We hebben het goed in dit land. Het wordt tijd dat iedereen zich dat eens realiseert.” —

Het Fonds voor Verpleegkundigen werd in 1952 opgericht onder de naam Stichting Erfonds voor Oud-Verpleegsters. In 1992 werd besloten de doelstellingen te verbreden en een nieuwe naam te kiezen: Stichting Fonds voor Verpleegkundigen. De stichting biedt materiële hulp, zoals een bijdrage voor de aanschaf van een computer, vervanging van stoffering, televisie of een wasmachine, aan verpleegkundigen en ziekenverzorgenden met een WAO of een daarmee vergelijkbare uitkering. Zie www.fondsvoorverpleegkundigen.nl voor de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een bijdrage.

Geef uw testament een missie

Mensen met een Missie steunt gedreven mensen die in hun gemeenschap opstaan tegen onrecht en uitsluiting. Dit doen wij samen met onze partners in 14 landen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika.

Mensen met een Missie in uw testament

Wij geloven daarbij in de verbindende kracht van religie. Laat u iets na voor een rechtvaardige wereld?

Contact: Julie Mingeli, 070 - 31 36 731 of juliemingeli@mensenmeteenmissie.nl
mensenmeteenmissie.nl/testament